

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát zložený z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Mínska, JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti JUDr. M M sudcovi Krajského súdu v B B bytom B B, zastúpený advokátom JUDr. J Š

na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2005, o odvolaní predsedu Krajského súdu v B B a sudcu JUDr. M M proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, disciplinárneho súdu z 22. júla 2004, sp. zn. 7 Ds 5/02, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich odvolanie predsedu krajského súdu a JUDr. M M sa zamieťa.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodnutím z 22. júla 2004, sp. zn. 7 Ds 5/02, uznal JUDr. M M, sudcu Krajského súdu v B B vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 17. mája 2002 v reštaurácii K v B B vo večerných hodinách, v opitom stave sudcovi Krajského súdu v B B A Š oplzlo nadával, vulgárne a urážlivé výrazy na jeho adresu viackrát opakoval a následne v oplzlych nadávkach pokračoval aj voči zapisovateľke uvedeného súdu E K ktorú vtiahol do banketnej miestnosti v uvedenej reštaurácii, tam ju oboma rukami chytil pod krk, zodvihol ju a keď ju postavil na zem, následne ju uchopil za klopy saka a kričal, aby sa ho bála, lebo sa ho báť musí, lebo keď ju nezastreľí on, urobí to niekto iný, lebo má

na to ľudí, pozná celú mafiu od B. po B. Za uvedené disciplinárne previnenie mu disciplinárny súd podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. (znenie účinné do 31. 10. 2003) uložil disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie 3 mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie predseda krajského súdu v B. B. Žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol v zmysle ním predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania z 19. 6. 2002. Poukázal na ustanovenie § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého sa sudca v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. V inkriminovaný deň sa sudca JUDr. M. na mieste prístupnom verejnosti správal v rozpore s týmto ustanovením, bol opitý, vulgárny, arogantný a agresívny. Sudca JUDr. M. M. svojím konaním naplnil pojmové znaky druhej vety ods. 2, § 116 zákona č. 385/2000 Z. z., ktorú vetu v ustanovení § 116 ods. 2 citovaného zákona prvostupňový disciplinárny senát pri rozhodovaní nezobral do úvahy. Vzhľadom k tomu, že sudca JUDr. M. M. sa neocitol pred disciplinárnym senátom prvýkrát, mal byť uznaný vinným podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona s tým, že mu bude v ďalšom konaní prvostupňovým disciplinárnym senátom uložené navrhované disciplinárne opatrenie – odvolanie z funkcie sudcu. Na novom ústnom pojednávaní žiadali premietnuť videokazetu z oslavy, ktorou disponuje JUDr. J. B.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu podal včas odvolanie aj sudca JUDr. M. M. s tým, že žiadal prekvalifikovať svoje konanie v inkriminovaný deň na priestupok v zmysle § 117 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. Vzhľadom na svoj postup v prejednávanej veci (oľutovanie skutku, ospravedlnenie sa dotknutým osobám, zohľadnenie pracovných výsledkov) žiadal uložiť trest vo forme napomenutia. V prípade konfliktu so sudcom JUDr. Š. išlo o vzájomný konflikt. Pani K. s ním išla do banketnej miestnosti dobrovoľne a nie spôsobom opísaným v skutkovej vete.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho súdu z 22. júla 2004, sp. zn. 7 Ds 5/02, v zmysle § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu predsedu Krajského súdu v B. B. a sudcu JUDr. M. M. nemožno vyhovieť, pretože rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu (súdu) je správne.

V preskúmvanej veci v podstate išlo o posúdenie toho, či konanie (skutok), ktorého sa sudca JUDr. M. dopustil na oslave narodenín dňa 17. mája 2002 v reštaurácii K. v B. B., napíňa znaky disciplinárneho previnenia (§ 116 ods. 1 Zákona o sudcoch) v znení do 31. 10. 2003, resp. závažného disciplinárneho previnenia (§ 116 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolací disciplinárny senát preskúmaním danej veci dospel k tomu záveru, že disciplinárny prvostupňový súd na zodpovedanie tohto základného problému vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého spoľahlivo zistil skutkový stav. Na základe takto zisteného skutkového stavu disciplinárny súd prvého stupňa vyvodil následne aj správny právny záver spočívajúci v tom, že sudca JUDr. M. M. sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. (v znení do 31. 10. 2003).

Z ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení do 31. 12. 2003 vyplýva, že v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenia štátneho funkcionára pri výkone sa vzťahujú primerane aj na sudcu.

Z ustanovenia § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31. 10. 2003 vyplýva, že disciplinárnym previnením bolo zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov. Za disciplinárne previnenie sa považovalo aj nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nesprávnych údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32.

Z ustanovenia § 116 ods. 2 citovaného zákona potom vyplýva, že závažným disciplinárnym previnením bolo vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranné a nezaujato. Konanie uvedené v ods. 1 bolo závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opatrenie alebo iné prít'azujúce okolnosti bola jeho škodlivosť zvýšená.

Odvolací disciplinárny súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia ako aj s poukazom na špecifiká prejednávanej veci dospel k zhodnému

právnemu záveru ako disciplinárny súd prvého stupňa, t. j. že sudca JUDr. M M skutkom, pre ktorý bol uznaný za vinného (oslava narodenín dňa 17. 5. 2002 v reštaurácii K. v B. B, kde v opitom stave za prítomnosti iných osôb vulgárne nadával kolegovi JUDr. A Š a obdobne konal aj vo vzťahu k zamestnankyni E K z formálneho aj materiálneho hľadiska naplnil zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. Podľa názoru disciplinárneho odvolacieho súdu v konaní neboli preukázané závažné a priťažujúce okolnosti, ktoré by konanie sudcu JUDr. M robili zvlášť škodlivým. Práve naopak z výpovede sudcu JUDr. A Š vyplýva, že sudca JUDr. M M urážlivé a vulgárne výroky prezentoval v čase, keď hrala hudba a tieto mohli počuť iba ľudia stojaci v okruhu cca 2 metre. Taktiež neobstojí argumentácia uplatnená v podanom odvolaní predsedu Krajského súdu v B. B v tom smere, že urážlivé výroky a vulgárne správanie sudcu JUDr. M M mali byť prezentované pred verejnosťou. Podľa názoru disciplinárneho odvolacieho súdu oslava 50. výročia narodenín kolegu za prítomnosti ostatných pozvaných kolegov a zamestnancov nie je oslavou takého charakteru, kde by mala prístup široká verejnosť. Na druhej strane prvostupňový disciplinárny súd v prospech sudcu JUDr. M M správne zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že uvedený sudca sa v priebehu disciplinárneho konania ospravedlnil všetkým dotknutým osobám a svoje konanie oľutoval. V preskúmanej veci je z právneho aspektu irelevantná tá skutočnosť, že JUDr. M M bol v minulosti dvakrát disciplinárne stíhaný, pretože s poukazom na časový odstup sa na tohto sudcu musí hľadieť ako na sudcu, ktorý disciplinárne postihnutý nebol.

Ako vecne správne je potrebné hodnotiť aj rozhodnutie prvostupňového súdu v časti týkajúcej sa výšky a druhu uloženého trestu (§ 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z.) spočívajúce v uložení disciplinárneho opatrenia – zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov. Takéto disciplinárne opatrenie korešponduje požiadavke uplatnenia zásady generálnej a individuálnej prevencie, je výrazom zohľadnenia osobných a majetkových pomerov sudcu a závažnosti disciplinárneho previnenia. Odvolací disciplinárny súd s prihliadnutím na uvedené dôvody uvádza, že sa plne stotožňuje so záverom prvostupňového súdu v tom smere, že sudca JUDr. M M sa dopustil skutkom zo dňa 17. 5. 2002 disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení do 31. 10. 2003 a ďalej na tento záver odkazuje.

Odvolací disciplinárny súd z právneho hľadiska považoval za irelevantnú požiadavku sudcu JUDr. M M uplatnenú v jeho odvolaní, ktorá sa týkala prekvalifikovania skutku zo dňa 17. 5. 2002 na priestupok v zmysle

§ 117 ods. 3 citovaného zákona v podstate z tých istých dôvodov, pre ktoré uvedený skutok nekvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti bolo odvolanie predsedu Krajského súdu v B. B a sudcu JUDr. M M zamietnuté.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. februára 2005

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Kmely*

